

Μεταξύ μας

ΤΟ... ΣΟΒΑΡΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

“Άτυχο και φέτος τὸ καρναβάλι, ὅπως πρὶν 2 χρόνια. “Αὐ θυμᾶστε, πρόπερσι, μέρα τῆς Ἀπόκριας εἶχε γίνει ἡ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Προέδρου. Φέτος τὰ γεγονότα, δραματικά, ἴσως ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, δὲν ἀφήνουν τὴ χαρούμενη νότα τοῦ καρναβαλιοῦ νὰ ἐκδηλωθεῖ.

Ἡ Λεμεσός, ὅπου θρεθῆκαμε τὸ περασμένο Σαββατοκύριακο, κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ ζωντανέψει. Ντύθηκε παρδαλά, μὲ πολύχρωμες σημαιοῦλες στοὺς δρόμους καὶ χάρτινους μασκαράδες ποὺ χαμογελοῦν. Ἦταν κι' ἡ διάθεση μας ποὺ τὰβλεπε ὅλα ψεύτικα, θεσιασμένα. Ρωτήσαμε κάποιους Λεμεσιανούς, γλεντζέδες.

—Πῶς πάει φέτος τὸ καρναβάλι;

—Ἐ καλὰ πάει ἀλλὰ μὲ τὴν κατάσταση δὲν ἔχει καλὴ ὄρεξη νὰ γλεντήσῃ, νὰ μασκαρευτεῖ....

—Ἀλήθεια, δὲν βλέπουμε πολλές «μάσκοῦδες» στοὺς δρόμους, τίς «πελλόμασκες» ποὺ ἄλλες χρονιές ἔδιναν κι' ἔπαιρναν....

—Οἱ «πελλόμασκες» εἶναι μιὰ ἐκδήλωση χαρᾶς τοῦ λαοῦ. Τώρα ὁ λαὸς σιωπᾶ, σκέφτεται, φοβᾶται, ἀγωνιᾶ. Πῶς νὰ μασκαρευτεῖ....

Ἄς σιωπᾶ... Ὁ λαὸς σκέφτεται, ἀγωνιᾶ... Ὁ λαὸς σιωπᾶ... φοβᾶται....

Τὸ καρναβάλι εἶναι ἓνα χαρούμενο ξέσπασμα. Εἶναι ὡς ἓνα σπῆτι ποὺ τ' ἀνοίγεις διάπλατα, καὶ τὸ στολιζεις σὲ μέρα γιορτῆς. Κι' ὅλοι οἱ νοικοκυραῖοι, στὰ καλὰ τους, περιμένουν τοὺς φίλους τους, γιὰ τὸ γλέντι. Σὰν ὅμως οἱ νοικοκυραῖοι φοβοῦνται, ἀγωνιοῦν, ὡς νιώθουν τὸν κίνδυνο ποὺ περνᾷ τὸ σπιτικό τους, πῶς μποροῦν νὰ γιορτάσουν, νὰ χαροῦν, νὰ κάνουν ἀστεῖα!

—Φέτος τὸ καρναβάλι εἶναι σοβαρό..

Τὴ φράση αὐτὴ τὴν εἶπε κάποια κυρία θγαίνοντας ἀπὸ ἓνα κέντρο. Γιατί τὰ κέντρα θέβαια δουλεύουν, εἶναι κι' ἐκεῖνοι ποὺ ἀπὸ συνήθεια θὰ βγοῦνε καὶ φέτος, εἶναι κι' ἐκεῖνοι ποὺ ἴσως δὲν ἀγωνιοῦν ποὺ ἴσως προτιμοῦν νὰ μὴ σκέφτονται, εἶναι κι' ὁ ἄλλος κόσμος ποὺ θέλει νὰ τὸ ζήσει τὸ καρναβάλι του, μιὰ φορά τὸν χρόνο ποὺ ἔρχεται.... σὲ πείσμα τῆς κατάστασης.

«Τὸ καρναβάλι φέτος εἶναι σοβαρό».

Ἴσως καλλίτερα θὰ λέγαμε τὸ καρναβάλι φέτος εἶναι δραματικό, εἶναι ἄτυχο.

Τὴν λυπηθήκαμε τὴν καυμένη τὴ Λεμεσό. Ἀπὸ τὸν περασμένο Σεπτέμβρη ἄρχισε νὰ προετοιμάζεται. Κάθε φέτος καὶ καλλίτερα, ἦταν τὸ σύνθημα. Ἐπιτροπές, ὑποεπιτροπές, συνεδριάσεις. Δούλευαν πυρετώδεια οἱ καλλιτέχνες, οἱ τεχνικοί, οἱ σχεδιαστὲς νὰ φτιάσουν διακοσμῆσεις, κουστοῦμια, ἄρματα. Παράλληλα ὅμως δούλευε πυρετώδεια καὶ μιὰ ἄλλη κατάσταση. Ἐκεῖνη τῆς διάσπασης τοῦ λαοῦ μας, ἐκεῖνη ποὺ μυρίζε μπαρούτι κι' αἶμα ἀδελφικό. Ἦταν ὡς ἄγῶνας δρόμου. Θὰ προλάβει, δὲν θὰ προλάβει τὸ καρναβάλι.... Κι' ἡ σύγκρουση ἦρθε τὴν καιρία στιγμή.

Τὴν λυπηθήκαμε τὴν καυμένη τὴ Λεμεσό. Χρόνια τώρα τῶς παραδόση νὰ στέλλει τὸ μῆνυμα τοῦ κεφιοῦ αὐτὲς τίς 10 μέρες, τίς 10 τρελλές μέρες τοῦ καρναβαλιοῦ...

Καὶ νὰ φάει μιὰ τέτοια προσβολή, ν' ἀποκαλέσουν τὸ καρναβάλι τῆς «σοβαρὸ καρναβάλι».

Ἐνα ἴσως μόνο μένει νὰ εὐχηθοῦμε. Πῶς ὅλα θὰ πάνε καλὰ, τόσο καλὰ, ποὺ σὲ λίγο καιρὸ νὰ θεωροῦμε αὐτὲς τίς ἐφιαλτικὲς μέρες ἓνα ἄτυχο ἴσως, ἀλλὰ ἀκίνδυνο καρναβαλιστικό ἀστεῖο.

Ἄς ἐλπίσουμε....